

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod omnes bonæ voluntates vnum finem habent, & tamen quædam
diuersos fines sortiuntur. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

iusiitiz non consumitur, sed impletur. Omnis enim perfectio ex ipso, & in ipso est: & ultra quem non est, quo spes se extendat. Finis fidelium Christus est, ad quem cum peruenerit currentis intentio, non habet quo amplius possit venire, sed habet id, in quo debeat permanere. Finis ergo rectus atque supremus Deus pater est, & filius, & Spiritus S. nec hi tres sunt tres fines, sed vnus finis: quia non tres dii, sed vnus Deus.

Quod omnes bonæ voluntates vnum habent finem: & tamen quedam bonæ diuersos fines sortiuntur. C

Sed quæritur. Vtrum omnes bonæ voluntates vnum tantum habeant finem? De hoc Aug. in 11. lib. de Trin. ait, Aliæ atque aliæ voluntates suos proprios fines habent, qui tamen referuntur ad finem illius voluntatis, qua volumus beatè viuere, & ad eam peruenire vitam, quæ non referatur ad aliud, sed amanti per seipsam sufficiat: quemadmodum voluntas videndi finem habet visionem, & voluntas videndi fenestram, finem habet fenestraz visionem. Altera verò est voluntas per fenestram videndi transeuntes, cuius item finis est visio transeuntium. Ad quod etiam prædictæ referuntur voluntates. Item rectæ sunt voluntates, & omnes sibimet religatæ, si bona est illa, ad quam cunctæ referuntur. Si autem praua est, prauæ sunt omnes, & ideo rectarum voluntatum connexio iter quoddam est ascendendum ad beatitudinem, quod certis velut passibus agitur. Prauarum autem & distortarum voluntatum implicatio vinculum est, quo alligabitur qui hoc agit, vt proiciatur in tenebras exteriores. His auctoritatum testimoniis euidenter monstratur, plures in fidelibus rectas esse voluntates proprios ac diuersos fines habentes, & tamen vnum eundemque, quia omnes referuntur ad vnum, qui est finis finium, de quo paulo ante diximus, ita è conuerso fortè est & in malis.

Hh 3

Quæ-

*lib. sent prof.
& habetur
to. 3. in fine
operum Au-
gust. & in
operibus.
Ibid. Aug.
cap. 206.*

*Cap. 6. non
longè à prin-
cipio.*

Quaedam huic sententia videntur adversari.

*Aug. lib. 2.
ad locum
hunc quæri-
te primum
regnum Dei.
Matth. 6.
Tomo 4.
Ibidem in-
ferius.*

*Ibidem pau-
lo inferius.*

Veruntamen huic sententiæ, qua dictum est fi-
delium quasdam rectas voluntates diuerfos fines
fortiri, & tamen ad vnum referri, videtur obuari
quod alibi Aug. admonet, ne scil. nobis duos fines
constituamus, ita inquit in lib. de serm. Dom. in
monte, non debemus ideo euangelizare vt man-
ducemus: sed ideo manducare vt euangelizemus,
vt cibus non sit bonum quod appetitur, sed neces-
sarium quod adiicitur vt illud impleatur. Quæri-
te primum regnum Dei, & hæc omnia adiicientur
vobis. Non dixit, primum quærite regnum Dei, &
deinde, quærite ista, quamuis sint necessaria: sed
ait, hæc omnia adiicientur vobis, id est, hæc conse-
quētur, si illa quæritis, ne cum ista quæritis, illic
auertamini, aut ne duos fines cōstituatis, vt & re-
gnū propter se appetatis, & ista necessaria propter
illud, ergo propter regnum Dei tantum debemus
operari omnia, non solā vel cum regno Dei mer-
cedem corporalem medicari. Ecce hic apertē dicit,
ne duos fines nobis constituamus, sed vnum tan-
tum, id est regnum Dei, cum suprā dixerit bonas
voluntates alias, & alios proprios habere fines.

*Hic ostenditur quomodo, licet videantur, non repu-
gnent prædicta.*

Hæc autem sibi nō repugnare animaduertit, qui
verbis præmissis simplici oculo diligenter inten-
dit: qui enim dixit, ne duos fines nobis constitua-
mus, sed omnia propter regnum Dei faciamus, ipse
præmisit, quod debemus manducare vt euangeli-
zemus. Cum autem hoc ita faciamus, actionis
illius finem euangelium constituimus, sed & hunc
finem ad regnum Dei referimus. Manducamus e-
nim propter Euangelium, & manducamus & euangeli-
zamus propter regnum Dei. Duos igitur fi-
nes nobis in manducando constituimus. Sed ita
facientes nunquid peccamus? absit. Nam & ipse
sic fa-

sic fa-
mus.
mus,
quor
dicit
da, n
tand
medi
ita q
scil. r
illud
nam,
petin
nequ
merc
mur,
te, &
ralia
dextr
Attē
mini
pera
patre
ergo
omn

So
& in
ter v
do c
quic
lum
tius
vero
volu
scrip
Fini